

Arrest

nr. 276 927 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. HERMANS
Leopoldlaan 48
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op X 1975 te X, Edo State, en tot de etnie Urhobo te behoren. U woonde er altijd te "Owina nummer 44". U ging tijdens de vakanties wel naar Warri (Okpara Island), gelegen in Delta State (Ethiope East LG), alwaar uw familie van afkomstig is. U stopte met schoolgaan na de lagere school, u werkte verder als arbeider en handelaar. Uw moeder Q. woont nog steeds in Benin City, uw vader M. reist tussen Benin City en Okpara. Uw zussen R., J./Ju. en Re. en uw broers Me. en D. wonen in Benin City, uw broers C. en Ch. verblijven dan weer in Warri. Uw zussen E.F. en V. zijn overleden, u beschouwt verder de kinderen van V. – S.C. en Fa. – als uw eigen kinderen. Uw vader had nog een andere echtgenote genaamd Reg. van wie hij is gescheiden, nog een andere vrouw van hem verblijft dan weer in Okpara.

U heeft dan ook meerdere halfbroers en -zussen, u zou de namen niet allemaal kennen. U heeft een relatie met Mevrouw R.O., zij is in België in het bezit van een verblijfstitel. Jullie hebben samen twee kinderen genaamd L. en S.. Uw partner heeft ook nog een kind uit een eerdere relatie, genaamd S., zij heeft de Belgische nationaliteit, haar vader is ook alhier woonachtig.

U verklaart dat uw vader u in Nigeria wou initiëren bij de Ugboni (cfr. Ogboni) Society en u zijn positie na zijn dood zou dienen over te nemen. U wou dit niet en u besloot in 2003 Nigeria te verlaten. U diende in Italië in datzelfde jaar een asielaanvraag in, u kreeg er enkel een oranje kaart voor zes maanden. Ergens in 2005 of 2006 kreeg u terug een document voor zes maanden, dit was bedoeld om werk te zoeken, doch gezien u er geen werk vond, besloot u om te vertrekken. U kwam op 13 mei 2012 in België aan, u diende op 14 mei 2012 alhier een eerste asielaanvraag in. Deze aanvraag werd op 19 juni 2012 afgesloten met een "bijlage 26 quater (weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten)". U diende op 12 april 2021 onderhavige asielaanvraag in.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw Nigeriaans paspoort, uw gelegaliseerde "Declaration of age" dd. 05 augustus 2016, uw gelegaliseerde "Attestation of Birth" dd. 05 augustus 2016, een "Akte van geboorte" dd. 30 januari 2017 op naam van uw dochter O.L. (°13 januari 2017 te Brussel) en dd. 25 juni 2021 op naam van uw zoon O.S. (°17 juni 2021 te Aalst) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er worden vastgesteld dat u tijdens uw eerste en tweede Belgische asielaanvraag compleet andere identiteitsgegevens heeft opgegeven. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dd. 14 mei 2012 naar de naam A.S. te luisteren en geboren te zijn op 01 juni 1981/1982 te Warri (Delta State). In het kader van uw tweede asielaanvraag dd. 12 april 2021 gaf u dan weer aan de naam O.E. te dragen en te zijn geboren op 01 juni 1975 te Benin City (Edo State). U voegt ter staving van deze identiteit uw Nigeriaans paspoort (nummer A07590204) afgeleverd op 24 september 2016 te België en geldig tot 23 september 2021), uw gelegaliseerde "Declaration of age" dd. 05 augustus 2016 en uw gelegaliseerde "Attestation of Birth" dd. 05 augustus 2016 toe. U gaf de volgende verklaring voor deze verandering van identiteitsgegevens op: "Dat begon toen ik naar Europa kwam, Italië, door de situatie, ze zeiden, mensen die we er ontmoetten, beter naam, identiteit veranderen, ik veranderde de naam en de geboortedatum, ik besloot mijn land wel te behouden" (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 28 september 2021 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3). De vaststelling dat u frauduleuze verklaringen aflegde over essentiële gegevens als uw naam, uw geboortedatum en uw geboorteplaats, roept al bij voorbaat vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming.

Voor wat betreft de door u genoemde vrees voor een (gedwongen) initiatie – door uw vader - bij de Ugboni (cfr. Ogboni) Fraternity te Nigeria, kan er verder het volgende worden opgemerkt. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dit genootschap specifiek is gelieerd aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving (zuidwest Nigeria). Niettegenstaande het moeilijk is informatie over de precieze activiteiten en reikwijdte van de Ogboni te achterhalen, wordt het echter niet aannemelijk geacht dat de reikwijdte van de Ogboni zich uitstrekt tot ver buiten de gebieden waar Ogboni-leden wonen. De Ogboni Society is vooral actief binnen Yoruba-land die volgende deelstaten omvat: Lagos, Ogun, Osun, Ondo, Oyo, Ekiti en een deel van Kwara en Kogi (zie bijgevoegde informatie). Hoewel het lidmaatschap vandaag de dag ook wel open zou staan voor andere etnische groepen, is het bevreemdend dat u geen enkele notie zou hebben van voornoemde link tussen de Ogboni en de Yoruba. Zo gaf u aan dat de Ogboni Society niet aan één bepaalde etnie zou zijn gekoppeld, doch het eerder "een

mix" zou betreffen, "de ene van die en de andere van die" (cgvs p. 15-16). U letterlijk gevraagd of niet één welbepaalde etnie meer voorkomend zou zijn, stelt u het volgende: "Euhm, ik denk het niet, zoals bijvoorbeeld je gaat naar de kerk, ontmoet verschillende mensen, van daar, van daar, ik denk niet meer van de ene of meer van de andere" (cgvs p. 15-16). U bevestigt vervolgens nogmaals dat het om een "mix van etniciteiten" zou gaan (cgvs p. 15-16). Ook van het feit dat de Ogboni vooral in Yoruba-land actief zou zijn, was u niet op de hoogte. U immers gevraagd waar dit genootschap voornamelijk actief zou zijn, geeft u enkel aan dat "het rond zou gaan in Nigeria, in Afrika" (cgvs p. 15-16). U vult verder aan: "Het is iets heel groot, er zijn er in België ook die het nog doen, samenkomen binnen. Van de Fraternity" (cgvs p. 15-16). Het genootschap zou dan ook naar uw mening overal in Nigeria opereren, er zou geen specifieke plaats zijn alwaar het meer voorkomend zou zijn (cgvs p. 15-16). **Uw dermate onwetendheid omtrent het feit dat de Ogboni Society specifiek is gelieerd aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving (zuidwest Nigeria) en het gegeven dat u zou pretenderen als Urhobo uw vaders – overigens naar uw mening hoge – positie (cgvs p. 11, 12, 13, 17) binnen deze Society diende in te nemen na zijn dood te Benin City, maakt dan ook dat er reeds ernstige vragen kunnen worden gesteld omtrent de door u voorgehouden vrees voor een (gedwongen) initiatie – door uw vader - bij de Ogboni Society.**

Verder is het ook opmerkelijk dat u aangeeft dat de Ogboni Fraternity – waartoe u naar uw mening (gedwongen) zou worden geïnitieerd - helemaal hetzelfde dan de Reformed Ogboni Fraternity zou zijn (cgvs p. 22), terwijl dit – volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) – twee verschillende genootschappen betreft. Meer nog, u tekent het symbool van de door u genoemde Ogboni Fraternity als zijnde drie uitroeptekens in een driehoek geplaatst (cgvs p. 12), evenwel blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, dat het symbool dat u tekende erg veel gelijkenissen vertoont met het symbool van de Reformed Ogboni Fraternity. De Reformed Ogboni Fraternity is echter een broederschap dat verschillende kenmerken en symbolen heeft overgenomen van de Ogboni broederschap. U weet dan ook allesbehalve duidelijkheid te scheppen omtrent het verschil tussen de Ogboni Fraternity en de Reformed Ogboni Fraternity, noch weet u te duiden jegens welk genootschap u dan wel een vrees zou koesteren om (gedwongen) te dienen toe te treden. Dit gegeven ondermijnt dan ook verder in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor een (gedwongen) initiatie bij de Ogboni Society te Nigeria.

Er kan verder – voor wat betreft de door u ingeroepen vrees voor een (gedwongen) initiatie (door uw vader) bij de Ogboni Society – nog het volgende worden opgemerkt. U geeft aan dat uw vader – als lid zijnde van dit genootschap – u reeds als kind naar "de rechtbank, de Fraternity" zou hebben meegenomen (cgvs p. 10). U zou daar vaak – reeds als kind - met uw vader heen zijn gegaan, u omschrijft dit zelf als "van als ik wandelde, overdag, avond", uw vader zou u altijd met zich hebben meegenomen (cgvs p. 13). U zou bij de Ogboni dan ook reeds als kind (spiritueel) voedsel en drank hebben genuttigd (cgvs p. 10). U zou verder niet hebben geweten wat ze er binnen zouden hebben gedaan noch waarover ze zouden hebben gepraat, u zou in een soort van gang hebben gezeten (cgvs p. 12). U zou wel uw vader – normaal gekleed – een kamer hebben zien binnengaan, waarna hij in zwarte, rode of witte kleding terug zou zijn buiten gekomen (cgvs p. 12). U weet verder dat de Ogboni broederschap mensen zou hebben geholpen die – fysiek of spiritueel - met elkaar in conflict zouden hebben gelegen (cgvs p. 14). Het spirituele deel zou zich vervolgens in een andere aparte kamer afspelen, alwaar er offers zouden plaatsvinden van mensen (maagden of kleine kinderen) (cgvs p. 14). U geeft aan dat u voor uw twaalf-dertien jaar reeds met de naam Ogboni zou zijn vertrouwd geweest en u uw uitstappen met uw vader in het kader van dit genootschap wel degelijk leuk zou hebben gevonden, u zou er immers vrienden hebben gehad en samen hebben kunnen spelen (cgvs p. 14). Verder zou u tevens door uw vader zijn beschermd geweest, u werd er gerespecteerd en uw vader zou u dan ook gelukkig hebben laten voelen (cgvs p. 14). Ook zou u tegen anderen hebben verteld dat u met uw vader naar een Ogboni feest zou zijn gegaan, mensen zouden dan bang hebben gereageerd en u zou dit leuk hebben gevonden (cgvs p. 14). U zou dan ook reeds hebben geweten dat er abnormale dingen binnen dit genootschap zouden gebeuren, ook toen u met uw moeder naar de kerk zou zijn gegaan, zou uw geloof zich tegen dergelijke spirituele zaken hebben uitgesproken (cgvs p. 14). Toen u twaalf tot dertien jaar oud zou zijn geweest, zou uw vader u hebben verteld dat de tijd daar zou zijn geweest, het zou uw beurt zijn geweest, om reeds als "gewoon lid" geïnitieerd te worden, u zou uw vader dan uiteindelijk na zijn dood moeten vervangen (cgvs p.10 en 19).

Uw vader zou toen hebben gesteld dat de Ogboni Society zou zijn samengekomen, er zou toen een akkoord zijn gesloten voor wat betreft uw initiatie, de Ogboni zou hebben gesteld dat u zou dienen toe te treden en uw vader later zou dienen op te volgen, u zou immers reeds hun voedsel en drank hebben genuttigd (cgvs p. 10 en 19). U verklaart in dit kader nog het volgende: "Ja, 12-13, we gingen naar een

vergadering van Ugboni samen, ze gingen in een aparte kamer, kwamen buiten, hij zei het toen niet. We gingen naar huis, hij zei de beslissing die we gemaakt hebben, je bent groot, opgegroeid, een jongen, de vergadering waar we gaan, hij zei het op een vriendelijke manier, je gaat mijn opvolger worden. Ik zei wat is dat, hij zei een vergadering gehad, initiëren, stage of initiatie. Hij zei me dat thuis, hij zei het niet eerder, als hij zou zeggen vandaag initiatie, ik zou geen macht hebben. Maar hij zei het thuis, zeer binnenkort initiatie, met hulp van moeder, moeder stelde vragen als hij er niet was, moeder kan niets doen, ik zei tegen moeder, vader zei het is mijn tijd voor initiatie, moeder weende, was niet blij, ik zei ik wil niet, van daar, hij zei dat tegen moeder, moeder zei dat is een probleem, in de kerk, pastoor, ze bidden voor me, ik begon te zeggen neen" (cgvs p. 15). U zou immers een Christen zijn geweest, u zou naar de kerk zijn gegaan met uw moeder, u zou weten wat ze in deze plaats zouden doen en dit zou dan ook spiritueel en demonisch zijn, u zou er dan ook geen deel van hebben willen uitmaken (cgvs p. 11). U gevraagd wanneer de initiatie dan wel degelijk zou plaatsvinden, gaf u het volgende aan: "Niet morgen of volgende week maar hij zei, ik ben rijp voor intiatie, heel snel ze gingen me initiëren. Ik zei neen en stopte mee te gaan" (cgvs p. 15 en 17). Opmerkelijk genoeg verklaart u verder tijdens uw persoonlijk onderhoud in Nigeria nooit te zijn geïnitieerd: "Neen, het is enkel na initiatie dat je een eed moet doen, ik ben nooit geïnitieerd en nooit een eed afgelegd" (cgvs p. 21). **Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat uw vader u reeds op twaalf- of dertienjarige leeftijd zou hebben verteld dat u "heel snel" zou worden geïnitieerd, het uw beurt zou zijn en u er rijp voor zou zijn, maar dat u in 2003 (cfr. u verklaart te zijn geboren in 1975 en zou dan aldus logischerwijze ongeveer 28 jaar oud zijn), bij uw vertrek uit uw land – aldus vijftien tot zestien jaar later – nog steeds niet (gedwongen) zou zijn geïnitieerd door uw vader. Te meer daar u zelf aangeeft dat u geen mensen wou opofferen voor macht en geen spirituele macht op mensen zou wensen te gebruiken (cgvs p. 20-21) en u zich al rond uw twaalf – dertien jaar, en aldus zelfs alvorens uw vader u een eerste maal over een initiatie zou hebben aangesproken, van het genootschap zou hebben trachten te distantiëren:** "In die periode, 12-13 jaar, probeerde ik al wat te stoppen, ik ging naar de kerk, hoorde in de kerk wat ze doen, en ook dat vader buiten kwam, in zwart, wit,... Ik zei het altijd tegen moeder, eten, drinken, ik was nog niet geïnitieerd, maar ik vertelde we deden dit, vierden, ik speelde met kinderen, eten en drinken, ik zei hij deed iets rood aan,... ik probeerde al wat te stoppen voordat hij zei mijn positie innemen en initiëren" (cgvs p. 19). Uw vaders reactie zou dan ook niet goed zijn geweest, doch u zou verschillende excuses hebben gebruikt in dit kader: "Ik ga met mijn vriend, hij was niet blij, maar als ik wist morgen moeten we terug gaan, ik ging al weg voordat de tijd er was, ik begon afstand te nemen. Als er geen excuses waren, dan ging ik wel mee met hem" (cgvs p. 19). U stelt verder nadat u over uw "nakende" initiatie zou zijn geïnformeerd, niet vaak meer te zijn gegaan, het zou immers occasioneel hebben kunnen gebeuren, vandaag zou de dag zijn geweest, u zou aldus niet hebben willen gaan, u zou niet blij zoals voorheen zijn geweest om te gaan en u zou zich ervan zijn beginnen distantiëren (cgvs p. 20). U verklaart verder dat u nog geen veertien jaar oud zou zijn geweest, toen u volledig zou zijn gestopt u naar de (activiteiten van de) Society te begeven, het zou immers altijd hebben kunnen gebeuren, ze zouden alles al daar hebben gehad voor initiatie, u zou uzelf dan ook hebben teruggetrokken (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd dat u in 2003 op 28-jarige leeftijd Nigeria zou hebben verlaten en uw vader u reeds op uw twaalf-dertien jaar zou hebben ingelicht omtrent uw (gedwongen) initiatie bij de Ogboni Society, geeft u het volgende aan: "Ik ken de reden niet, hij zei enkel nu ben ik rijp voor initiatie, ik weet niet of er een tijd moet over gaan, misschien door mijn terugtrekken, misschien is dat de reden, zij hebben de reden, ik weet het niet" (cgvs p. 22). **Indien uw vader u evenwel werkelijk bij de Ogboni Society zou hebben willen initiëren te Nigeria, teneinde u na zijn dood zijn positie in dit genootschap te laten overnemen, kan men dan ook logischerwijze niet inzien waarom uw vader u reeds op uw twaalf-dertien jaar over uw initiatie zou hebben geïnformeerd – stellend dat dit heel snel zou gebeuren, het uw beurt zou zijn en u er rijp voor zou zijn -, en u zich in deze periode reeds van dit genootschap zou hebben gedistantieerd, en hij u bij uw vertrek uit Nigeria – vijftien tot zestien jaar later - nog steeds niet (gedwongen) zou hebben geïnitieerd. U geeft overigens zelf aan dat uw vader mogelijks door uw veranderende attitude jegens de Society en doordat u aldus minder mee zou zijn gegaan, zou hebben gesteld dat u er klaar voor zou zijn (cgvs p. 19). Verder gaf u ook nog aan dat uw vader zou hebben geweten dat u zou hebben gepland om te vertrekken: "Ik zei dat niet tegen vader, maar hij wist het, hij zei je plant te vertrekken maar je kan u niet verstoppen, je moet de positie innemen, ik zei neen ik kan dat niet doen,..." (cgvs p. 11). Al deze opmerkingen maken dan ook dat de door u ingeroepen vrees voor een (gedwongen) initiatie – door uw vader - bij de Ogboni Society verder in ernstige mate kan worden gerelativeerd.**

Er kan overigens voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat minderjarige kinderen niet (moeten) toetreden tot de Ogboni Society en de gemiddelde leeftijd voor een jongeman in dit kader 21 jaar bedraagt: "The Canadian official stated that it is reportedly common for a first-born son to "inherit" the position of their Ogboni father, but that taking the position is not mandatory, unless the Ogboni member 'commit(ed) their unborn child or teenager to the group', in

which case the child reportedly 'will be compelled to join when he is of age', which is 21 for males and 40 for females". In dit opzicht is het des te opmerkelijk dat uw vader u reeds op uw twaalf-dertien jaar zou hebben geïnformeerd over een "nakende" (gedwongen) initiatie en zou hebben gesteld dat dit "heel snel" zou gaan gebeuren, doch hij u op 28 jarige leeftijd vervolgens nog steeds niet zou hebben geïnitieerd. U overigens gevraagd waarom u niet eerder uw land Nigeria zou hebben verlaten, geeft u het volgende aan: "Zulke gedachten kwamen nooit in me op, ik leef nog door moeder, ik weende altijd, praatte met haar, ik denk het is gedaan, beter sterven, ze zei wil je me in pijn zetten, dat weerhield me ervan, reizen kwam niet in me op, mezelf ophangen, voor een auto springen, dat dacht ik" (cgvs p. 24).

Het is verder eveneens vreemd dat u verklaart dat u uw vaders "hoge positie" na zijn dood binnen deze Ogboni Society zou moeten overnemen, doch uw vader u hierop nooit zou hebben voorbereid, temeer daar uw vader u reeds van kindsbeen af zou hebben meegenomen naar (activiteiten van) de Ogboni Society en hij er aldus naar uw mening een belangrijke positie zou bekleden (cgvs p. 11, 12, 13, 17). U gevraagd welke positie uw vader dan wel zou hebben bekleed binnen dit genootschap, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: "De positie van vader, ik veronderstel, toen, hoe moet ik het zeggen... Ik zal politiek gebruiken, ik ken de naam niet van zijn positie, als hij spreekt zit hij op de hoge tafel, we hebben een Gouverneur enzo, het is een hoge positie, niet iemand die zit, tafels zoals hier, hoge tafels, hogere posities zitten daar, hier op een normale stoel, die mensen zijn hoog in positie, de naam van de positie weet ik niet, hoe ze het noemen weet ik het niet (cgvs p. 13). Gevraagd om zijn functie binnen het genootschap met een politieke functie te vergelijken, zegt u: "Je hebt politie, soldaten,... Ik kan soldaat, militair, politie zijn, dan werk ik voor hen" (cgvs p. 13). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, komt u niet verder dan dit: "De enige manier dat ik het kan uitleggen, zoals ik zei, ik ken de naam niet, aan de hoge tafel iedereen heeft een naam, voorbeeld Gouverneur, voorzitter, Kanselier, Senator, maar ik ken de naam niet van hem. Ik weet alleen, dat hij iemand van eer is, respectvol, als hij iets zegt, ze nemen het aan, maar ik ken de naam niet van de positie, het is niet voorzitter, Gouverneur, ze hebben er een naam voor, ik ken het niet" (cgvs p. 13). Gevraagd of u namen van andere posities binnen de Society kent, ontkent u dit, u zou de naam van uw vaders positie noch enige andere posities kunnen weergeven, u zou dat niet hebben geleerd (cgvs p. 13). Gepolst naar uw vaders exacte takenpakket binnen het genootschap, moet u wederom het antwoord schuldig blijven: "Wat hij moet doen in de Fraternity, dat weet ik ook niet. Zoals ik u zei, ik ging gewoon mee met hem, als het komt op belangrijke discussies, ze gingen naar binnen, we gingen niet mee, we bleven in de gang, ik weet het niet, ik weet dat hij deed, het was duivels, iets duivels, ik weet niet of je het vindt op google, als je een Nigeriaans persoon vindt, vraag wat Ugboni Fraternity is, als hij er geen deel van uit maakt, hij zal demonisch en duivels zeggen, anders zegt hij hoe weet je ervan. Als hij niet iemand van die rechtbank is, wat is Ugboni Fraternity, daar speel je niet mee, ze zijn overal" (cgvs p. 13). U kan dan ook enkel stellen dat mensen die een hogere functie zouden bekleden, aan een hogere tafel zouden zitten: "In de Ugboni Fraternity de gang waar ik zat, grote plaats, een huis van samenkomst, de voorzitter, speciale plaats waar die zit, zelfde voor hen, ze zitten daar, lagere plaats voor lagere positie en anderen op hogere positie, maar ik ken de naam niet" (cgvs p. 14). U gevraagd waarom uw vader u niet zou hebben voorbereid teneinde zijn "hoge" positie binnen dit genootschap in te nemen, luidt uw antwoord als volgt: "Ik denk me voorbereiden door me naar de vergadering mee te nemen, gradueel, verder kan je enkel voorbereiden via de eed denk ik, initiatie, dan denk ik, ik denk dat je dan in de kamer mag enzo. Ze weten wat ze doen" (cgvs p. 22). **Gezien u zelf verklaart dat uw vader – als lid zijnde van de Ogboni Society – u reeds als kind naar "de rechtbank, de Fraternity" en naar vergaderingen zou hebben meegenomen (cgvs p. 10 en 16-17) en u uw vaders "hoge positie" na zijn dood binnen deze Society zou moeten overnemen, is het dan ook bevreemdend dat uw vader u hierop nooit zou hebben voorbereid, laat staan dat u er zelfs niet in het minst van op de hoogte zou zijn welke positie hij er precies zou hebben bekleed en welke functie u er aldus later zou moeten innemen.**

U slaagt er verder ook niet in uit te leggen hoe uw vader bij dit genootschap zou zijn betrokken geraakt, zelfs uw moeder zou dit immers niet weten, zij zou hier voor hun huwelijk niets vanaf hebben geweten (cgvs p. 17). Ook of uw grootvader een lid zou zijn geweest, lijkt u niet te weten: "Of hij een lid was, mijn vader is niet het oudste kind, ik weet niet of ze elk een kind kunnen kiezen, vader vertelde me nooit dat zijn vader hem geïnitieerd heeft (cgvs p. 17).

U gevraagd of u dan niet zou weten of er een kind zou kunnen worden gekozen, stelt u het volgende: "Voorbeeld dit is de eerste, ik neem de laatste, maar in mijn geval, ze kiezen normaal een eerste kind. Bijvoorbeeld het is een meisje, dan ze kiezen de eerste zoon, dat weet ik" (cgvs p. 17). U besluit dan ook eigenlijk niet te weten of er qua opgave van een mannelijke opvolger een keuze onder de zonen kan worden gemaakt (cgvs p. 17). U gevraagd of u ooit aan uw vader zou hebben gevraagd of uw broer de opvolging niet zou hebben mogen verzekeren, geeft u aan dat uw vader u zou hebben gekozen, vanaf dat u met hem mee zou zijn gegaan, zou u hem hebben moeten opvolgen, u zou tevens naar de

vergaderingen zijn mee gegaan doch u zou nog niet geïnitieerd zijn geweest, dat zou het enige zijn geweest dat u van hen zou hebben gescheiden (cgvs p. 17). Uw broers en zussen zouden dan ook nooit met uw vader zijn mee gegaan, uw vader zou u – als zijn eerste zoon – hebben gekozen en u hebben meegenomen zodat u zou weten hoe de plaats in elkaar zou zitten en u er vrienden zou hebben kunnen maken (cgvs p. 17). **U vervolgens gevraagd wie uw vader – in uw afwezigheid – nu zal moeten opvolgen te Nigeria binnen de Ogboni Society, verklaart u opmerkelijk genoeg vooreerst niet te weten hoe deze beslissing zal worden gemaakt, of ze iemand anders zouden kiezen of op u zouden wachten, om vervolgens dan weer aan te geven dat uw broer Ch. wel degelijk zelf zou willen toetreden tot de Ogboni Society:** “Mijn broer heeft die geest, gedachten, vader nam hem daar niet, maar hij heeft de gedachten, hij wil zoals vader zijn, ik weet niet of hij toegetreden is” (cgvs p. 18). U vervolgt dat dit niet willen zeggen dat uw broer uw positie zou willen, uw vader zou Ch. wel kunnen meenemen doch het woord zou al zijn gegeven dat u uw vader zou vervangen (cgvs p. 18). **Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u verklaart dat uw broer Ch. – naar uw mening momenteel in Warri (cfr. de streek van herkomst van uw beide ouders) te Nigeria woonachtig (cgvs p. 8) - dezelfde geest en gedachten als uw vader zou hebben en hij zoals uw vader zou willen zijn en zou willen toetreden tot de Ogboni Society, doch uw vader er eerder voor zou hebben geopteerd om u als zijn oudste zoon tegen uw wil te gaan initiëren en zijn positie te laten innemen in dit genootschap. Men kan zich overigens de vraag stellen of de voorkeur van uw vader om hem binnen de Ogboni Society op te volgens nog steeds naar u zou uitgaan, vermits u zich niet langer in Nigeria bevindt, en of hij u de dag van vandaag – overigens na achttien jaar (cfr. u verliet Nigeria in 2003) - nog steeds gedwongen zou willen initiëren, terwijl zijn andere zoon Ch. volgens u wel zou willen toetreden tot deze Society.** U overigens gevraagd waarom uw vader u na achttien jaar nog steeds zou willen initiëren, komt u niet verder dan dit: “Het probleem is, ik ben niet hier door politieke problemen, dus zo ver als dat de rechtbank, Fraternity, bestaat, het woord dat ik hem zal vervangen, en eten gegeten en drank gedronken, dat bestaat nog steeds. Het is geen politiek probleem, dan als die politici weg zien van de macht, er zijn nieuwe, dan kan ik terugkeren. Dan het probleem is gedaan, dit is iets spiritueel” (cgvs p. 23).

Gezien er – op basis van bovenstaande opmerkingen – geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor een (gedwongen) initiatie bij de Ogboni Society, wordt er dan ook evenmin enig geloof gehecht aan het door u ingeroepen element dat u ten gevolge van uw onttrekking aan deze Society bepaalde problemen zou hebben gekend [U zou overal waar u kwam in Nigeria door leden van de Ogboni Society zijn geïntimideerd, u zou verschillende aanvallen op spiritueel vlak hebben gekend (uw zaken zouden niet hebben gewerkt, u zou voor bepaalde jobs gewoon niet zijn aangenomen, uw shop zou in vlammen zijn opgegaan, u zou een zwaar accident hebben gehad en bijna verongelukt zijn en u zou onverklaarbare medische problemen hebben gekend (cgvs p. 11, 15-16, 20 en 22)).

Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre bescherming aannemelijk te maken.

De “Akte van geboorte” dd. 30 januari 2017 op naam van uw dochter O.L. en dd. 25 juni 2021 op naam van uw zoon O.S. tonen dan weer aan dat zij achtereenvolgens op 13 januari 2017 (te Brussel) en op 17 juni 2021 (te Aalst) zijn geboren, u de vader van beide kindjes bent en dat een zekere O.R. (°15 december 1982 te Benin City) de moeder zou betreffen.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u

afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“Schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Toelichting :

Het Commissariaat-Generaal besluit om de asielaanvraag van verzoekende partij als ongegrond af te wijzen, op basis van beweerde incoherenties en omissies omtrent bepaalde feiten (of een andere reden) die de geloofwaardigheid van zijn verhaal in het gedrang zouden brengen, alsook het feit dat verzoekende partij er niet in is geslaagd om een vrees op ernstige schade aannemelijk te maken.

Verzoekende partij kan hiermee absoluut niet akkoord gaan.

Aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk gebleken is, minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst inderdaad niet als een voldoende voorwaarde geldt om subsidiaire bescherming te verkrijgen, maar dat er integendeel sprake moet zijn van ‘reëel risico op ernstige schade’

Ook het bewijzen van reëel risico op ernstige schade is vaak een moeilijke zaak.

Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen.

Die vrees heeft verzoekende partij meegenomen naar België waar hij bescherming zocht.

Voorafgaandelijk aan de bespreking van de door het Commissariaat-Generaal aangevoerde argumenten wenst verzoekende partij eerst op te merken dat de weergave van de feiten door de Commissaris-Generaal nogal erg beknopt en sec is, met weglating van belangrijke details.

*Verzoekende partij benadrukt evenwel dat hij in zijn voorgaande interviews telkens **veel informatie** heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden.*

Om die reden verwijst verzoekende partij naar hetgeen hij in de voorgaande procedure verklaarde, en is hij van mening dat het Commissariaat-Generaal met haar tendentieuze weergave van de feiten slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoekende partij werd op jonge leeftijd verplicht door zijn vader om zich aan te sluiten bij de Ogboni Fraternity en de positie die zijn vader in die religieuze organisatie vervulde over te nemen. Deze religieuze organisatie is gekend omwille van rituele menselijke offers en het offeren van menselijke lichaamsdelen. Verzoekende partij heeft geweigerd om lid te worden van deze organisatie, maar dit werd hem niet in dank afgenomen. De Ogboni Fraternity heeft zich om die reden tegen verzoekende partij gekeerd en hem gedurende 15 jaar belaagd.

Verzoekende partij werd slachtoffer van verregaande en gerichte acties door leden van de religieuze organisatie die als uitsluitend doel hadden: het leven van verzoekende partij onveilig te maken en hem in constante vrees te doen leven. Naar aanleiding van het weigeren om toe te treden tot de religieuze organisatie werd de toegang tot bepaalde werkgelegenheden aan verzoekende partij ontnomen door middel van beïnvloeding door de leden van de religieuze organisatie. Bovendien is de winkel van verzoekende partij in vlammen opgegaan, alsook is verzoekende partij slachtoffer geworden van een zwaar accident dat hem bijna het leven heeft gekost.

Het werd hoe langer hoe meer duidelijk voor verzoekende partij dat zijn leven werd bedreigd in Nigeria en dat, indien hij niet zou vluchten, hij dit zou bekopen met zijn leven.

Gelet op het voorgaande is verzoekende partij naar België moeten vluchten.

Door op geen van deze elementen in te gaan werd de verplichting om de verklaringen van verzoekende partij te toetsen aan hun waarachtigheid geschonden.

Dat verzoekende partij tot op heden bevreesd is voor zijn terugkeer naar Nigeria, is begrijpelijk nu ons nog zeer regelmatig berichten bereiken omtrent terreur en geweld in Nigeria waardoor tot op heden slachtoffers vallen.

Zoals hierboven reeds aangegeven staat de Ogboni Fraternity gekend voor de rituele menselijke offers die zijn in het kader van hun godsdienstbeleving uitvoeren.

Het hoeft geen verder betoog dat verzoekende partij een uitgelezen doelwit uitmaakt voor de Ogboni Fraternity om geofferd te worden. Zij hebben met name nog steeds niet aanvaard dat verzoekende partij geen lid is geworden van de organisatie en koesteren hieromtrent een nog altijd een wrok.

Gelet op deze situatie is het geenszins aangewezen verzoekende partij terug te sturen naar zijn geboorteland.

De vrees voor een terugkeer is derhalve gerechtvaardigd, zodat verzoekende partij zich terecht om subsidiaire bescherming verzocht.

Minstens kon het gevoerde onderzoek niet tot de genomen beslissing leiden.

Verzoekende partij vraagt zich terecht af in welke mate er sprake kan zijn van een degelijk onderzoek ten gronde, als men er zelfs niet in slaagt om een correcte weergave van de feiten te geven.

De bestreden beslissing is dan ook uiterst onduidelijk en zeer karig wat haar motivering betreft, dit terwijl een voldoende grondig onderzoek moet worden gevoerd over het volledige dossier: [...]

Verder stelt de Commissaris-Generaal dat het verhaal betreffende de initiatie in de Ogboni Fraternity niet geloofwaardig is. Hiervoor worden 3 elementen aangehaald: verzoekende partij zou in zijn asielaanvraag niet hebben erkend dat de Ogboni Fraternity is gelieerd is aan de Yoruba-etnie, hij zou hebben verteld dat de Ogboni Fraternity helemaal hetzelfde is als de Reformed Ogboni Fraternity en dat verzoekende partij niet op de hoogte is van de functie van zijn vader binnen de Ogboni Fraternity.

*Deze drie elementen worden compleet uit hun context gerukt, laat staan dat dit volstaat als **motivering** tot weigering van asiel.*

❖ Het argument dat verzoekende partij in het verleden niet onmiddellijk te kennen gaf dat de Ogboni Society specifiek is gelieerd aan de Yoruba-etnie en dat de Orbani Fraternity helemaal dezelfde is als de Reformed Ogboni Fraternity, alsook niet op de hoogte was van de functie van zijn vader kunnen niet in aanmerking worden genomen als elementen die een weigering van asiel rechtvaardigen.

*De reden voor de verwarring moet gezocht worden in het feit dat deze feiten reeds ruim meer dan **negentien jaar geleden** waren op het ogenblik van het interview. Het is perfect aannemelijk dat in die omstandigheden het menselijke geheugen er niet steeds meer in slaagt om bepaalde feiten te koppelen aan de exacte data waarop ze plaatsvonden.*

Bovendien was verzoekende partij tijdens de feiten nog zeer jong en niet in staat om de volledige situatie te bevatten. Zo werd verzoekende partij reeds op 13-jarige leeftijd betrokken in de bijeenkomsten van de Ogbani Fraternity. Op dergelijke jonge leeftijd kan niet verwacht worden dat verzoekende partij reeds in staat was om de volledige betekenis van deze complexe religieuze organisatie te begrijpen, alsook niet de precieze betekenis van de functie van zijn vader binnen deze organisatie.

Teneinde zich op snelle wijze te kunnen integreren in onze maatschappij, heeft verzoekende partij overigens getracht om de gebeurtenissen uit het verleden zoveel als mogelijk weg te dringen. Deze verklaring is plausibel : het gaat immers om zeer onaangename herinneringen ... Het is heel logisch dat hij in die omstandigheden zo weinig mogelijk wenst herinnerd te worden aan de gebeurtenissen uit zijn land.

Verzoekende partij verwijst verder naar het feit dat hij enorm zenuwachtig was voor en ook tijdens het interview, hetgeen overigens begrijpelijk is gelet op de enorme consequenties die ervan afhangen.

Verzoekende partij merkt op dat hij over zijn problemen in Nigeria uren en dagen non-stop zou kunnen vertellen. Dit betekent dat zelfs een interview van enkele uren slechts een beperkte weergave kan geven van de gebeurtenissen waar verzoekende partij mee geconfronteerd werd.

Gelet op het beperkte tijdsbestek zien zowel de interviewer als de geïnterviewde zich verplicht om een selectie te maken, waardoor altijd en onvermijdelijk een aantal gebeurtenissen noodgedwongen onbesproken blijven of slechts zeer zijdelings worden aangehaald. In casu is dit het geval : tijdens het ene interview kwamen de feiten ter sprake, terwijl verzoekende partij tijdens het andere interview niet de kans had om over deze gebeurtenissen uitgebreid te vertellen omdat er werd gefocust op andere elementen.

Het Commissariaat-Generaal maakt er zich te gemakkelijk van af. Voor zover er al sprake is van een inconsistentie is deze in elk geval niet van aard om hem de hoedanigheid van subsidiair beschermde te weigeren.

❖ Verzoekende partij kon uiteraard geen bewijs voorleggen van de gedwongen initiatie binnen de Ogboni Fraternity en de daaropvolgende belaging door de leden van deze organisatie. Hij was nog jong ten tijde van de gebeurtenissen, en bovendien opereert de religieuze organisatie voornamelijk op een geheime wijze. Deze organisatie is gekend als zijnde een groepering die rituelen achter gesloten deuren laat plaatsvinden, hetgeen niet kan verwonderen aangezien er sprake is van menselijke offers.

Verzoekende partij verwijst vooreerst naar het feit dat hij in elk interview steeds opnieuw zeer gedetailleerde en uitgebreide verklaringen aflegde over de initiatie en de omstandigheden van de voortdurende belaging. Elke vraag hieromtrent werd beantwoord.

Het argument dat verzoekende partij zijn verklaringen niet kan staven door middel van bewijsmiddelen is absoluut onredelijk, temeer daar men op die manier ongeveer 99% van de kandidaat-asielzoekers kan weigeren.

Bovendien dateren de feiten van meer dan negentien jaar geleden.

Van verzoekende partij eisen dat hij van oude feitelijkheden hard bewijs voorlegt, is gewoonweg onaanvaardbaar. Hem op basis van dit element zijn status van subsidiair beschermde ontkennen, zou al te gek zijn.

Nergens staat geschreven dat een kandidaat-asielzoeker over een minimaal aantal noodzakelijke bewijsstukken en documenten dient te beschikken alvorens hij het land binnenkomt: er zijn talloze mensen die elke dag asiel aanvragen zonder ook maar op enige manier te kunnen bewijzen hoe ze het land zijn binnengekomen of welk hun identiteit is, en zonder dat dit feit achteraf tegen hen wordt gebruikt als argument om de asielaanvraag te weigeren. Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af.

Gelet op het voorgaande is het enige bewijsmiddel dat verzoekende partij kan voorleggen, zijn eigen verklaringen. Op die manier kan het gebrek aan harde bewijsmiddelen niet ten gevolge hebben dat het verhaal van verzoekende partij niet geloofwaardig is. Zijn verklaringen zijn het enige wat er op heden overblijft.

❖ Tot slot betoogt het Commissariaat-Generaal dat het verhaal van verzoekende partij weinig overtuigt daar zijn vader hem op 13-jarige leeftijd heeft medegedeeld dat hij zou worden geïnitieerd in de Ogboni Fraternity, terwijl hij tot de leeftijd van 28 jaar in Nigeria heeft verbleven zonder effectief te worden geïnitieerd in deze religieuze organisatie.

Verzoekende partij stelt evenwel in zijn gehoor dat hij geen problemen ondervond toen hij als dertienjarige door zijn vader op de hoogte werd gesteld dat hij geïnitieerd zou worden. De situatie is volkomen veranderd naarmate verzoekende partij ouder werd, getuige daarvan zijn de voortdurende belaging door de Ogboni Fraternity. Verzoekende partij beschikt dan ook over een reële vrees voor zijn leven.

Het risico op bloedwraak als volwassen zoon van een sekteleider die weigerde om toe te treden tot deze religieuze en extremistische bende is zeer reëel. Een wetenschappelijk artikel over de Ogboni Fraternity stelt het volgende: [...]

Wanneer men bijgevolg iets dieper ingaat op de besproken problematiek, blijkt dat de argumenten van verzoekende partij zeer aannemelijk zijn: hij ondervond geen problemen daar hij nog een kind was, doch geleidelijk aan werd het leven hem onmogelijk gemaakt door de Ogboni Fraternity en werd het leven van verzoekende partij ernstig bedreigd.

Had het Commissariaat-Generaal enige moeite willen doen om het verhaal van verzoekende partij grondig te onderzoeken en te toetsen aan hetgeen algemeen gekend is omtrent de problematiek, had het er voor verzoekende partij misschien anders uitgezien.

Het Commissariaat-Generaal lijkt ook problemen te distilleren uit het feit dat verzoekende partij tijdens zijn eerste asielaanvraag verkeerde identiteitsdocumenten heeft overgemaakt aan de DVZ.

Evident kadert dit gegeven binnen de gekende problematiek van de criminele smokkelbendes die in valse paspoorten handelen en vluchtelingen dwingen om deze papieren tegen woekerprijzen aan te kopen.

Verzoekende partij verklaart dienaangaande dat in Italië mensen tegen hem zeiden dat hij beter van naam en identiteit zou veranderen. Verzoekende partij is in dit verhaal meegegaan, daar hij als kwetsbare vluchteling vatbaar was voor dergelijke malpraktijken.

Het voorgaande kan echter geen aanleiding geven tot het weigeren van het asiel, zoals het Commissariaat onterecht poneert. Verzoekende partij heeft dit enkel gedaan omdat hij onder druk werd gezet door zijn entourage tijdens zijn vlucht.

Wanneer al deze elementen in hun context worden gezien, dan is het duidelijk dat geen van de argumenten van het Commissariaat-Generaal volstaan om te concluderen dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond zou zijn.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoonst om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Een aantal gegevens worden door het Commissariaat-Generaal duidelijk verkeerd begrepen en/of geïnterpreteerd.

Verzoekende partij verwijst naar zijn consistente verklaringen in de voorgaande procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk een reëel risico op ernstige schade ondervond.

Verzoekende partij begrijpt totaal niet hoe zijn nochtans omvangrijke en zeer gedetailleerde verhaal plotseling herleid wordt tot een aantal details, op grond waarvan zijn asielaanvraag negatief wordt verklaard. Hij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens zoals hierboven in het feitenrelaas reeds uiteengezet werd.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af.

Voor verzoekende partij telt maar een ding : zichzelf in veiligheid brengen, in de wetenschap dat hij bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar Nigeria zou moeten terugkeren en verplicht worden er te verblijven.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is **gegrond.**"

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Hij onderbouwt het middel als volgt:

"Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing zomaar zonder enig aangetoond verder en nuttig onderzoek besluit tot de weigering van erkenning van het statuut van vluchteling aan verzoekende partij, om reden van gebrek aan bewijs en 'geloofwaardigheid'.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Toelichting :

Dat verzoekende partij steeds zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen, klaar en duidelijk heeft gesteld.

Dat het Commissariaat-Generaal de aanvraag van verzoekende partij zomaar heeft verworpen om reden dat zijn verhaal weinig overtuigend is.

Indien er een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing (zoals betoogd supra), dan zou nooit tot de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van subsidiair beschermde in hoofde van verzoekende partij zijn besloten.

Dat een dergelijk onderzoek eveneens had kunnen bevestigen wat er met verzoekende partij werkelijk was gebeurd en dat hij nog steeds alle redenen had en heeft om te geloven in het feit dat er reëel risico op ernstige schade voor handen is.

Het Commissariaat-Generaal stelt in haar argumentatie onder meer dat uit de door verzoekende partij aangehaalde feiten niet geloofwaardig zouden zijn.

Verzoekende partij kan zich hier niet akkoord mee verklaren, omdat hij tijdens zijn beide interviews steeds zeer duidelijk heeft aangegeven dat er wel degelijk een religieus aspect gelegen is aan de problematiek die hem treft.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij in de voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, slechts de onwil of onkunde van het Commissariaat-Generaal aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoekende partij heeft de stellige indruk dat het Commissariaat-Generaal de zaken lijkt te willen manipuleren door doelbewust enkel die informatie te gebruiken die haar het best uitkomt. Men kan zich daarom terecht de vraag stellen in hoeverre dergelijke behandeling van een asiëldossier nog correct, objectief en rechtvaardig kan zijn.

Ook dit middel is derhalve **gegrond.**"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. Nigeriaans paspoort verzoekende partij".

2.3. Bij aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar de volgende informatie: EASO “Nigeria Security Situation” van juni 2021 en de EASO “Country Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat van de verzoekende partij actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio van herkomst van verzoekende partij aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

Verzoekende partij laat na om zelf de nodige concrete elementen en landeninformatie aan te brengen waaruit het tegendeel zou blijken.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België van 14 mei 2012 andere identiteitsgegevens heeft opgegeven dan in het onderhavige (volgend) verzoek om internationale bescherming, ingediend op 12 april 2021. Verweerder stelde op goede gronden het volgende vast:

“Vooreerst kan er worden vastgesteld dat u tijdens uw eerste en tweede Belgische asielaanvraag compleet andere identiteitsgegevens heeft opgegeven. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dd. 14 mei 2012 naar de naam A.S. te luisteren en geboren te zijn op 01 juni 1981/1982 te Warri (Delta State). In het kader van uw tweede asielaanvraag dd. 12 april 2021 gaf u dan weer aan de naam O.E. te dragen en te zijn geboren op 01 juni 1975 te Benin City (Edo State). U voegt ter staving van deze identiteit uw Nigeriaans paspoort (nummer A07590204) afgeleverd op 24 september 2016 te België en geldig tot 23 september 2021), uw gelegaliseerde “Declaration of age” dd. 05 augustus 2016 en uw gelegaliseerde “Attestation of Birth” dd. 05 augustus 2016 toe. U gaf de volgende verklaring voor deze verandering van identiteitsgegevens op: “Dat begon toen ik naar Europa kwam, Italië, door de situatie, ze zeiden, mensen die we er ontmoetten, beter naam, identiteit veranderen, ik veranderde de naam en de geboortedatum, ik besloot mijn land wel te behouden” (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 28 september 2021 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3). De vaststelling dat u frauduleuze verklaringen aflegde over essentiële gegevens als uw naam, uw geboortedatum en uw geboorteplaats, roept al bij voorbaat vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming.”.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij valse identiteitsgegevens had verklaard omdat hem dit zo werd aangeraden door mensen in Italië. Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoekers bedrieglijke handelwijze aangaande zijn identiteit in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming haalt zijn algehele geloofwaardigheid wel degelijk op fundamentele wijze onderuit.

5. Bovendien dient vastgesteld dat verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 19 juni 2021 werd afgesloten met een bijlage 26^{quater} (weigering van verblijf met bevel op het grondgebied te verlaten) en dat verzoeker vervolgens bijna negen jaar wachtte alvorens hij een volgend verzoek indiende.

Indien verzoeker zijn land daadwerkelijk zou zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en nood zou hebben aan internationale bescherming, kan niet worden ingezien dat verzoeker na de weigering van zijn eerste verzoek nog bijna negen jaar talmde om opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verzoeker heeft bovendien geen bevredigende uitleg voor zijn laattijdig verzoek (*“U heeft een eerste maal asiel ingediend in België in mei 2012, een tweede maal in april 2021, en dus 9 jaar later? Waarom zo lang gewacht voor een tweede AP?”, “Voor mij, ik wou mijn leven leiden, ik kreeg een eerste kind, nu een tweede kind, ik ben verantwoordelijk, de weg waar ik op sta, helpt niet, ik kan de vrouw niet de verantwoordelijkheid laten nemen die eigenlijk de mijne is. Ik wil een goede vader zijn, ik heb geen geld, moet het aan de moeder vragen, ik vraag asiel aan om me te helpen, zodat ik voor mijn kinderen kan zorgen. Daarom kwam ik terug voor asiel.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23).

Dat verzoeker zo lang wachtte om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen vormt andermaal een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

6. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de ‘gegronde vrees voor vervolging’. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegronnd zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Samen met verweerder dient vastgesteld dat verzoeker Nigeria reeds in 2003 verlaten heeft en dat hij niet aannemelijk kan maken waarom zijn vader hem na achttien jaar nog steeds zou willen initiëren. Verzoeker komt niet verder dan enkele vage opmerkingen (*“Zelfs na 18 jaar gaan ze u nog steeds willen initiëren? U bent al sedert 2003 weg uit Nigeria?”, “Het probleem is, ik ben niet hier door politieke problemen, dus zo ver als dat de RB, Fraternity, bestaat, het woord dat ik hem zal vervangen, en eten gegeten en drank gedronken, dat bestaat nog steeds. Het is geen politiek probleem, dan als die politici weg zien van de macht, er zijn nieuwe, dan kan ik terugkeren. Dan het probleem is gedaan, dit is iets spiritueel.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vader hem na al die tijd nog steeds zou willen initiëren, te meer omdat verzoekers broer Ch. volgens verzoeker dezelfde geest als en gedachten als zijn vader zou hebben en wel zou willen toetreden tot de Ogboni Society (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de situatie volkomen veranderd is naarmate hij ouder werd, betreft dit een loutere *post factum* bewering die in het licht van zijn verklaringen niet kan worden

aangenomen. Verzoeker maakte doorheen de procedure allerm minst aannemelijk dat hij op heden (nog steeds) dient te vrezen voor een gedwongen initiatie in geval van terugkeer naar Nigeria.

Verzoekers verwijzing naar informatie over de Ogboni Fraternity kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnitieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

7. Verder kan in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoekers vrees voor een (gedwongen) initiatie bij de Ogboni Fraternity niet geloofwaardig is omwille van volgende redenen:

- verzoeker is onwetend omtrent het feit dat de Ogboni Society specifiek is gelieerd aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving;

- verzoeker weet geen duidelijkheid te scheppen omtrent het verschil tussen de Ogboni Fraternity en de Reformed Ogboni Fraternity, noch weet hij te duiden jegens welk genootschap hij een vrees zou koesteren om (gedwongen) dienen toe te treden;

- het is opmerkelijk dat verzoekers vader verzoeker reeds op twaalf- of dertienjarige leeftijd zou hebben verteld dat hij "*heel snel*" zou worden geïnitieerd, dat het zijn beurt zou zijn en hij er rijp voor is, maar dat verzoeker in 2003 – op 28-jarige leeftijd – nog steeds niet (gedwongen) zou zijn geïnitieerd door zijn vader;

- gezien verzoeker zelf verklaart dat zijn vader – als lid zijnde van de Ogboni Society – verzoeker reeds als kind naar "*de rechtbank, de Fraternity*" en naar vergaderingen zou hebben meegenomen en verzoeker zijn vaders "*hoge positie*" na zijn dood binnen deze Society zou moeten overnemen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers vader verzoeker hierop nooit zou hebben voorbereid, laat staan dat verzoeker er zelfs niet in het minst van op de hoogte zou zijn welke positie zijn vader er precies zou hebben bekleed en welke functie verzoeker er aldus later zou moeten innemen;

- verzoeker slaagt er niet in uit te leggen hoe zijn vader bij dit genootschap betrokken zou zijn geraakt en blijkt evenmin op de hoogte van de regels met betrekking tot opvolging (en de keuze van de mannelijke opvolger);

- aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vrees voor een (gedwongen) initiatie bij de Ogboni Society, wordt er evenmin geloof gehecht aan de problemen met leden van de Ogboni Society die hij ten gevolge van zijn onttrekking aan de Society zou hebben gekregen.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van de vermeende vervolgingsfeiten, het wijzen op zijn jonge leeftijd en het feit dat de feiten zich meer dan negentien jaar geleden afspeelden, het verwijzen naar het beperkte tijdsbestek van het interview en het feit dat hij zenuwachtig was voor en tijdens het interview, het benadrukken zeer gedetailleerde en uitgebreide verklaringen te hebben afgelegd en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekers verwijzing naar zijn jonge leeftijd ten tijde van de feiten en het tijdsverloop sedert de feiten kan de gedane vaststellingen niet verklaren.

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker weliswaar twaalf à dertien jaar was toen zijn vader hem ervan op de hoogte bracht dat hij zou worden geïnitieerd, maar dat verzoeker Nigeria pas verliet op achtentwintigjarige leeftijd. Bijgevolg kan wel degelijk worden verwacht van verzoeker dat hij een diepgaandere kennis zou hebben van het genootschap waartoe hij diende toe te treden en de functie van zijn vader die hij diende op te volgen.

Daarnaast kan van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Verder verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar zijn zenuwachtigheid ten tijde van het interview en het beperkte tijdsbestek van het persoonlijk onderhoud.

Te dezen dient worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Verzoeker hekelt het beperkte tijdsbestek van het persoonlijk onderhoud maar blijft algemeen. Geenszins kan gesteld worden dat verzoeker niet grondig ondervraagd werd. Verzoeker kon zijn verzoek om internationale bescherming toelichten op de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gedurende meer dan vier uur (van 10u17 tot 14u32) nog grondig gehoord en kreeg zowel open als gerichte vragen. Indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp nog bijkomende inlichtingen heeft dan kon hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Dat verzoeker zijn Nigeriaans paspoort nogmaals neerlegt bij het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook opgenomen in de aanvullende nota van verweerder van 11 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo, in Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS